

Nr 295.

Av herr **Johanson** i Huskvarna m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 162, angående anläggande av ytterligare ett järnvägsspår mellan Tranås och Sävsjö.

I nådig proposition nr 162 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att besluta anläggande av ytterligare ett järnvägsspår mellan Tranås och Sävsjö. Såsom skäl härför har åberopats det trängande behovet att utöka trafikkapaciteten med hänsyn till den alltjämt ökade tågfrekvensen på nämnda bansträcka, där såväl gods- och persontrafiken under de sista åren visat en stark och alltjämt fortgående stegring. Emellertid har fråga uppkommit, huruvida icke erforderlig lättnad för trafiken å ifrågavarande bansträcka skulle kunna på annat sätt beredas med större fördel för de orter, som av järnvägen i mer eller mindre mån beröras, än som är möjligt, om det nya spåret skall framgå i omedelbar närhet av det nuvarande spåret. Och även om ett dubbspår i egentlig mening anses nödvändigt, torde i allt fall den alltjämt ökade trafiken på bandelen Tranås—Sävsjö böra beredas den ytterligare lättnad, som erbjuder sig genom anläggningen av ännu ett järnvägsspår i något avvikande sträckning. Det framgår nämligen av Kungl. Maj:ts proposition, att icke ens de av Kungl. Maj:t föreslagna anordningarna äro fullt tillräckliga att möta de trafikbehov, som förväntas komma att yppa sig på sträckan Tranås—Sävsjö.

Med anledning härav synes det vara lämpligt, att i samband med Kungl. Maj:ts förevarande förslag jämväl frågan om en parallellbana från Mjölby över Ödeshög—Gränna till Jönköping eller också med utgångspunkt från Sommen, eventuellt Tranås, till sistnämnda plats, varifrån förbindelse söderut över Värnamo till det skånska järnvägsnätet redan finnes, nu underställes riksdagens prövning. Fullständigt förslag till en sådan järnväg, slutande å en kostnadssumma av 7,322,000

kronor, har på enskilt initiativ uppgjorts år 1907 av nuvarande kaptenen i väg- och vattenbyggnadskåren, distriktsingeniören Arthur Asplund.

Under åberopande av detta förslag hava såväl stadsfullmäktige i Gränna som kommunalstämmorna i de socknar, genom vilka järnvägen skulle gå fram, uttalat ett livligt intresse för järnvägens byggande. Stadsfullmäktige i Gränna hava särskilt framhållit, att det här gäller åstadkommande av en direkt förbindelse mellan två så militärt viktiga platser som Mjölby och Jönköping, att Jönköping redan nu har två regementen och sannolikt snart nog får ammunitionsfabrik, att för snabba truppförflyttningar från Jönköping till Östergötland skulle fordras dubbelspår emellan icke blott Mjölby och Nässjö utan även Nässjö och Jönköping, att sistnämnda anordning komme att medföra en utgift, vilken kunde undvikas, därest en direkt järnväg funnes emellan Mjölby och Jönköping, samt att vid eventuell mobilisering en sådan järnväg icke kunde uppvägas av ett dubbelspår Mjölby—Nässjö—Jönköping.

Härförutom har framhållits den stora betydelse för orterna och för trafiken Östergötland—Västergötland—Göteborg en direkt järnväg mellan Mjölby och Jönköping skulle få, särskilt sedan den järnväg, som redan är stakad från Jönköping direkt till Borås, kommit till stånd; vilket med all säkerhet i en ej avlägsen framtid kommer att ske.

Givet är, att en synnerligen betydande del av den gods- och persontrafik, som nu framgår på bansträckan Tranås—Sävsjö, skulle i stället söka sig fram på en järnväg Mjölby—Jönköping, om en sådan kommer till stånd, och att sålunda en väsentlig lättnad för den nu alltför tyngande trafiken å sträckan Tranås—Sävsjö därigenom kan på ett synnerligen effektivt och för framtiden betryggande sätt uppnås.

Med anledning av vad sålunda blivit anført får jag härmed vördsam samt hemställa,

att riksdagen, med anledning av ifrågavarande nådiga proposition, ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det iäcktes Kungl. Maj:t låta utreda, huruvida icke i stället för eller i samband med det föreslagna dubbelspåret Tranås—Sävsjö må kunna anläggas en normalspårig järnväg från Mjölby över Hästholmen och Gränna till Jönköping eller också med utgångspunkt från Sommen, eventuellt Tranås, till sistnämnda plats;

samt för riksdagen framlägga det förslag, vartill
utredningen kan giva anledning.

Stockholm den 4 maj 1916.

C. O. Johanson. Bernhard Nilsson. E. Räf. Thure Widlund.

Huskvarna.

I motionens syfte instämma:

Ernst Liljedahl.

Joh. Andersson,

Altofta.